

— Имамъ. То е борбата, която осѣщамы вътрѣ въ насъ; защото ный не правимъ онуй което разсѣждамы за добро, но струваме повече онуй, което познаваме че е зло.

— *И шѣй, какво говоришъ, чловѣк'а не е ли вече шакъвзи, какъвшо първоначално былъ създаденъ ошъ Бога?*

— Извѣстно че не е; защото Богъ създалъ чловѣк'а по свой образъ, сирѣчь украсилъ го съсъ дарбытъ на светость-та и прѣмъдрость-та, които не са виждатъ днесъ въ чловѣк'а.

— *Коя е причината на шѣзи шакъвзи чловѣческа повреда?*

— Туй ще го изслѣдовамы (въ часть в. Отдѣлка 6.).

— *Чловѣк'а, кашо испаднѣлъ въ шолкози зло, шо трѣбаше да очкада?*

— Нищо друго освѣнь Божіѣа гнѣвъ.

— *Що трѣбало да сторѣ чловѣк'а за да ошбѣне ошъ Божіѣа гнѣвъ?*

— Трѣбало да изисква нѣкое срѣдство за да бы са примирилъ съ Бога.

— *Възможно ли е было на чловѣк'а да изнамѣри шуй срѣдство?*

— Извѣстно не.

— *Защо?*

— Защото срѣдството, което можѣше да измысли чловѣк'а, трѣбаше да е, или испълненіето на Закон'а, или покаяніето; но тѣ и двѣтъ сѣ безсилны, до като чловѣк'а не е просвѣтенъ съ Божіѣа благодать.

— *Защо е безсилно испълненіешо на Закон'а?*

— Доволно бы было испълненіето на Закон'а,